

[Jes Lunde]

liberaliseringen af salget af statsobligationer i kroner til udlandet, og det har betydet, at en meget stor del af vores udlandsgæld er blevet finansieret unødigt dyrt, nemlig til det hjemlige indenlandske renteniveau i stedet for til det renteniveau, der gælder i de lande, hvor vi typisk låner. Det har kostet os ganske mange penge og været med til at forøge underskuddet på betalingsbalancen.

Tilsvarende er jeg meget enig i hr. Camres bemærkninger om, at også i forbindelse med samtidig indfrielse af dollarlån har regeringens administration påført os øgede udgifter. Men det er klart, at vi kan støtte det foreliggende lovforslag om, at man begynder at lade finansieringen ske ved direkte statslig lånoptagelse i udlandet, og allerhelst så vi, at det var noget, der trådte i stedet for fortsat salg af statsobligationer med kronepålydende.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre kan give tilslutning til lovforslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan absolut ikke tilslutte mig denne enighed, og det var der vel heller ikke nogen der havde forventet. Jeg kan godt sige, at hvis vi havde været medlem af finansudvalget, havde vi medvirket til en særdeles negativ udvalgsbehandling af dette forslag, modsat det medlem, der talte om en positiv udvalgsbehandling.

Jeg bliver nervøs, når der står, at regeringen ud over at optage lån i udlandet til et samlet beløb af 40 mia. kr. ifølge tidligere bemyndigelser kan optage lån i udlandet til at betale afdrag på udenlandske statslån. Jeg vil opfordre regeringen til, ligesom jeg gjorde i mit første indlæg vedrørende finansloven, at spare mere.

Albrechtsen (VS):

Uanset hvilke regeringer der har haft ansvaret for denne gæld, har VS i hvert fald ikke lod eller del i den, og vi kan heller ikke tage et medansvar for det konkrete lovforslag, som foreligger her. Det er en ganske uansvarlig gældsætning til udlandet, der foregår. Vi vil stemme imod lovforslaget.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Tak for de klare meldinger. Jeg kan i hvert fald konstatere, at der er, kan man vist godt sige, bred tilslutning til nødvendigheden af dette lovforslag. Dette er jo en type forslag, som jeg ikke tror nogen finansminister nogen sinde er særlig glad for at fremsætte, men det sker under nødvendighedens lov.

Hr. Camre – og det er den eneste yderligere bemærkning, jeg har – kom med nogle kritiske bemærkninger om selve den måde, låntagningen finder sted på. Jeg har godt set noget af denne kritik, bl.a. i Børsens Nyhedsmagasin for nogle måneder siden, og den har også været fremme i spørgsmål fra det politisk-økonomiske udvalg. Vi har svaret klart dér, og det gør vi gerne igen, men principielt vil jeg sige, at man har ikke ret, når man påstår, at der er tabt penge ved den udskiftning af dollarlån, som fandt sted på det tidspunkt, da der var en relativt høj dollarkurs. Det, det drejede sig om, var jo, at man fik muligheden for at udskifte nogle gamle dollarlån med en høj rente til nye dollarlån med en lavere rente. Det var betydelig mere fordelagtige lån, og derfor er der ikke sket noget kritisabelt på dette område.

Hvis vi tager det mere generelle spørgsmål om, hvorvidt man overhovedet skulle optage et dollarlån, ja, så kender alle svaret på dette, nemlig at med det behov for låntagning, som det danske samfund har, skal man ud på et marked som dollarmarkedet; det er ikke muligt at finansiere det på de øvrige markeder.

Hr. Camre rejste et kontant spørgsmål vedrørende offentlighed om forhåndsindfrielse, og da vil jeg godt sige til hr. Camre, at det må jeg advare stærkt imod. Dette lovforslag er udtryk for en bemyndigelse til den til enhver tid siddende finansminister til at gennemføre finansieringen af den del af udlandsgælden, som staten må finansiere, på den forretningsmæssigt bedst mulige måde, og jeg vil gerne give udtryk for, at det mener jeg i høj grad også finder sted. Folketinget kan først drage regeringen til ansvar, efter at disse ting er sket, og derfor må jeg stærkt appellere om, at det system, som har været gældende gennem mange år, fortsat må være gældende. Ellers ville den til enhver tid siddende regering for alvor miste muligheden for hurtigt at gå ud på markedet og opnå nogle fordele.